

Előszó

Az új szerkesztőség első lapszáma tematikus, amely a tanárképzés különböző aspektusaival foglalkozik. Nemcsak azt tartjuk fontosnak, hogy olyan írásokat közöljünk, amely a modern szakmódszereket mutatja be, hanem azzal is meg akarjuk ismertetni az olvasókat, hogy ezekre a módszerekre hogyan készítik fel a tanárjelölteket a felsőoktatásban, a már pályán lévő pedagógusokat pedig a tanártovábbképzéseken. Ezért a lapban véleményt mondanak e témáról oktatáskutatók, tanárképzéssel foglalkozó felsőoktatási intézmény vezetője, gyakorlóiskola igazgatója, pedagógusok és tanár szakos egyetemi hallgatók. Mindezt azért tesszük, mert hiszünk abban, hogy a pedagógusképzés döntően megváltoztathatja pozitív irányban a magyar közoktatást. Fontos tudni a pedagógus pályára jelentkező fiataloknak, a felsőoktatásban tanár szakon tanuló hallgatóknak, a már pályán lévő pedagógusoknak és minden szülőnek, hogy milyen tanárok kerülnek ki a tanárképzéssel foglalkozó intézményekből, hogy milyen pedagógusokat várnak az iskolák, és hogy milyen új igényekkel jelentkezik a társadalom a pályára készülő kollégákkal szemben. A jelen nagy pedagógiai vitái között szerepel, hogy a társadalom új igényeit hogyan tudja kielégíteni a tanárképzés, hogy az iskola igényeihez mennyiben igazodik a pedagógusképzés, hogy hány szintű legyen a tanárképzés, hogy mennyi legyen a gyakornoki idő, kik lehessen mentorok és milyen feladatokkal, hogy milyen legyen a pedagógus életpályamodell, hogyan lehet vonzóbbá tenni a pedagóguspályát, hogyan tudunk igazodni az Európai Unió elvárásaihoz stb. Abban mindenki egyet ért, hogy a megújulásra szükség van, de az ahhoz vezető utak megjelölése jelentősen eltér a különböző véleményekben. A megújulás fontosságát az oktatáspolitikai szakemberei a következő problémák megoldásában látják: *„A hagyományos pedagógusszerep keretei között egyre nehezebben kezelhető a média, az internet kihívásai, pontosabban az, hogy rég nem a pedagógus a tudás átadásának a központi alakja.”* (Pokorni 2010: 27)* *„Nem sikerült változást elérni abban a valójában évtizedek óta jelentkező problémában sem, hogy szaktudományt tanítunk-e vagy a személyiséget fejlesztjük.”* (Pokorni 2010: 32) *„Nemzetközi összehasonlítás készült arról, hogy a diákok milyen mértékig tekintik örömteli folyamatnak az oktatás és a tanulás folyamatát. A magyar oktatás ebből a szempontból sereghajtó.”* (Magyar 2010: 33) *„A bolognai folyamat is szerepet játszik abban, hogy a tanárképzésben túlzott dominanciát kaptak – nézetem szerint hibásan – az elméleti pedagógiai, pszichológiai tárgyak.”* (Pálinkás 2010: 37) *„...elmaradt a pedagóguspálya vonzóvá és kiszámíthatóvá tétele, presztízsének növelése, az iskolamesterek életszínvonalának növelése. Holott ma már mindenki előtt bizonyos, hogy a közoktatás színvonalának javítása csak a pedagógusok minőségének emelésén keresztül lehetséges.”* (Hoffmann 2010: 29) Hiszünk abban, hogy a pedagógusképzés megújítása, a pedagógus továbbképzések megreformálása hozzá tud járulni a magyar közoktatás felemelkedéséhez, felzárkóztatásához. Ebben próbálunk segíteni ezzel a közös együtt gondolkodással.

A szerkesztők

---

* Hoffman Rózsa, Magyar Bálint, Pálinkás József és Pokorni Zoltán írásai a *Mérlegen a közoktatás. Új Katedra* különszám II. 2010 található.